

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ฉบับประจำวันอาทิตย์ที่ 11 เดือนตุลาคม พ.ศ.255 หน้า 5

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ใด <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

คิดกันหน่อยเรื่องศิลปศึกษา

ครุศิลปะที่ผู้เขียนตั้งใจจะกล่าวถึงอีกท่านหนึ่ง ที่โดยพื้นฐานท่านมีความสามารถทางวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ขณะเดียวกันก็ชอบวิชาศิลปะ เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมปลายแล้วจับพลัดจับผลูได้ไปศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาที่โรงเรียนเพาะช่าง ครุศิลปะท่านนี้คือ **นายวิรุณ ตั้งเจริญ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสมัยที่ 2**

ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ เป็นชาวจังหวัดอ่างทอง เกิดเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2489 ปัจจุบันอายุ 63 ปี

ศึกษาชั้นต้นที่จังหวัดอ่างทอง จบมัธยมแล้วศึกษาต่อที่โรงเรียนเพาะช่าง แผนกฝึกหัดครูประถมศึกษาชาย ได้วุฒิ ปป.ช. (ประโยคครูประถมศึกษา) และ ปม.ช. (ประโยคครูมัธยมศึกษา) เมื่อปี พ.ศ.2510 พอดีวิทยาลัยวิชาการศึกษาเปิดสอนหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกศิลปศึกษา (กศ.บ.ศิลปศึกษา) เป็นครั้งแรกในปี 2511 อาจารย์วิรุณได้เข้าศึกษาหลักสูตรนี้เป็นรุ่นแรก เป็นศิษย์เอกคนหนึ่ง ของศาสตราจารย์พิเศษอารี สุทธิพันธุ์ จากนั้นได้ไปศึกษาปริญญาโททางด้านจิตรกรรม (M.F.A.Painting) จาก The American University สหรัฐอเมริกา และจบปริญญาเอกด้านการบริหารการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา

ที่ว่าอาจารย์วิรุณมาเรียนที่โรงเรียนเพาะช่างโดยบังเอิญนั้น ท่านเล่าว่า "ผมเรียนมัธยมที่โรงเรียนอ่างทองปัทมาโรจนวิทยาคม เรียนหนังสือไม่เป็นรองใคร วิชาที่สู้ใครไม่ได้คือพลศึกษา วิชาที่ชอบมากคือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาไทย และศิลปะ ได้มาเรียนเพาะช่างเพราะเพื่อนชวนมา บังเอิญโชคดีสอบเข้าเรียนได้ พอได้เรียนก็ชอบเพราะได้เพื่อนดีรักการอ่าน การแสวงหา และสนใจต่อสิ่งรอบตัว ประกอบกับเพาะช่างให้เสรีภาพ ให้แรงบันดาลใจ และหล่อหลอมจินตนาการ ส่งผลมาสู่การศึกษาที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรสืบมา การคิด อ่าน เขียน และเรียนรู้รอบด้าน ส่งผลทั้งงานศิลปะ ศิลปวิจารณ์ บทกวี เรื่องสั้น บทความวิชาการ การเมือง สังคม การศึกษา และอื่นๆ อยากจะบอกว่าคุณมาจากครอบครัวที่ดี มีครอบครัวดี มีครู ญาติพี่น้อง ผองเพื่อน และผู้เคารพนับถือที่แสนดีมากมาย ถ้าบริบทชีวิตไม่ดีเราคงดีไม่ได้" จากที่เล่ามานี้จะเห็นว่าอาจารย์วิรุณเป็นนัก

คิด นักเขียน นักบริหารที่ดีเยี่ยม น่าจะเป็นการประสานกันของความเป็นผู้ถนัดในวิชา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ส่งผลให้เป็นนักคิดนักปรัชญา ส่วนวิชาศิลปะส่งผลให้เป็นผู้มีจินตนาการ เรียกว่ามีพร้อมทั้งศาสตร์และศิลป์ในตัวเอง ทำให้สามารถทำงานได้ ประสบความสำเร็จทุกงานที่เข้าไปบริหารจัดการ รวมทั้งการสร้างสรรค์งานศิลปกรรม ด้วย

อาจารย์วิรุณ ตั้งเจริญ เข้ารับราชการครุภาควิชาศิลปศึกษา ที่วิทยาลัยวิชา การศึกษา จนยกฐานะเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ เข้าขึ้นเป็นคนบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ที่ตัวเองเป็นผู้ผลักดัน) 2 สมัย เป็นรอง อธิการบดี และเป็นอธิการบดีถึง 2 สมัย ณ ปัจจุบัน การที่คนคนหนึ่งจบการศึกษา ด้านศิลปะได้รับการยอมรับจากประชาคมมหาวิทยาลัยที่มีคนเก่งมากมาย ไม่ว่าจะ เป็นแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ คณาจารย์สาขาวิชาต่างๆ อันหลากหลาย ย่อมไม่ใช่เรื่อง ธรรมดา

ขอข้ามเรื่องการบริหารมาเป็นเรื่องการเรียนการสอนศิลปะ และศิลปศึกษาของ อาจารย์วิรุณ ท่านมีความคิดว่า กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) สำคัญกว่า ผลงานสำเร็จ (Produc) โดยอ้างอิง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 4 "การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การ สร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัด สภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้ปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิต"

มาตรา 6 "การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข"

อาจารย์วิรุณ มีความเห็นต่อผลงานศิลปะว่า "การสร้างสรรค์นำเสนอผลงาน ศิลปะของศิลปินต่อสังคม ปรัชญาการณที่เกิดขึ้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก 3 ด้าน คือ

1. ภูมิปัญญา (Wisdom)
2. ประสบการณ์ (Experience)
3. สภาพการแสดงออก (Expressive Condition)

ผลงานศิลปะอาจเป็นเพียงปรากฏการณ์ หรือการบันทึกกระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะเป็นเพียงตัวบันทึก (recorder) หลังจากทีกระบวนการสร้างสรรค์ หรือ กระบวนการศิลปะได้จบสิ้นลงแล้ว การที่ศิลปินเขียนภาพ เล่นดนตรี เขียนบทกวี แสดง ในช่วงเวลาของการสร้างสรรค์เป็นช่วงเวลาที่แสดงออกทางศิลปะ เมื่อศิลปิน ลงนามบนภาพเขียน เสียงดนตรีจบสิ้นลง ตัวอักษรตัวสุดท้ายของบทกวีผ่านไป ความเป็นศิลปะได้จบสิ้นลงแล้ว สิ่งที่ปรากฏอยู่เป็นเพียงความพยายามที่จะบันทึก ช่วงเวลาหนึ่ง หรือกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะให้ปรากฏไว้"

กระบวนการเรียนการสอนศิลปะที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ไม่ว่าจะ เป็นสาขา

ศิลปศึกษา และสาขาวิชาชีพศิลปกรรม (เช่น ศิลปจิตรทัศน์, การออกแบบทัศนศิลป์, ดริยางคศาสตร์, ศิลปการแสดง) ล้วนเน้นกระบวนการศึกษาหาความรู้แบบวิจัยและพัฒนา (R & D = Research and Devenlopment) การสร้างสรรค์งานศิลปะต้องมี ทฤษฎีรองรับ ผู้สร้างสรรค์สามารถพูดได้ อธิบายได้อย่างมีหลักการทางวิชาการ กระบวนการเหล่านี้จะดูได้จากปฏิญญาพันธ ทั้งปฏิญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา (ป.โท-เอก) ที่รวมกระบวนการศึกษาค้นคว้าและผลงานสำเร็จไว้ด้วยกัน จนเป็น ปฏิญญาพันธที่มีความหนาแน่นแตกต่างจากปฏิญญาพันธศิลปกรรมของ มหาวิทยาลัยอื่น ซึ่งเน้นที่แต่ผลงานศิลปะเป็นสำคัญ จึงมีขนาดบางๆ ไม่กี่หน้า อ่านแล้วก็ไม่ค่อยจะได้ความรู้อะไรมากนัก

ในฐานะที่อาจารย์วิรุณ ตั้งเจริญ เป็นเสาหลักทางด้านศิลปศึกษาและการศึกษา ศิลปะของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ย่อมถูกจับตามองถึงความเปลี่ยนแปลงทาง วิชาการศิลปะที่สอดรับกับยุคสมัยของประเทศไทยเสมอ.....พบกันใหม่สัปดาห์หน้า ครับ

ผศ.ทวีเกียรติ ไชยยงยศ